

זהב ויהלומים

יחזקאל גולדמן הוא אחד היצרנים הרציניים בענף היהלומים בארץ, וכמוכן יצואן מצטיין, עם מישרים בחו"ל וחנות תכשיטים או שתיים בשביל הכסף. **ברוריה** ("טוטסי") **גולדמן** היא רעייתו, ורכלנים מטופשים מוסיפים, עם שמץ של ארס בקולם, גם שומרת ראשו.

ליחזקאל ולטוטסי שני בנים כארזים. הגדול, **דורון**, כבן 30, והצעיר, **איתן**, 27. איתן התגרש לפני שנתיים מאשתו הצעירה והיפה, **אלינור מעוז זיל**, שנהרגה לפני שנה בתאונה מחרידה בדרכה לאילת. איתן, כך טוענים, אינו חוקאופי במיוחד, ואף כי התחתן ללא הסכמתם, ובהעדרם המופגן של הוריו, לא התמיד במערכה, הרים ידיים ונכנע. כיום הוא משמש כנציג העסק המישפחתי בניריווק.

דורון הבכור נשא לאשה את **מאיה**, בתם של בעלייבטיק ברינגוף, ולהם ילדה בת 5. היחסים בין דורון, שאף הוא עסוק במיפעל המישפחתי, ובין האב אינם מזהירים, אך יחסיו עם מאיה היו גרועים, בלשון המעטה. התוצאה לא אחרה לבוא: לפני שבועיים התגרשו השניים, ואף כי הוא ממשיך להתגורר בסמיכות מקום לדירתם, ומרבה לראות את הילדה, הוא מוצא זמן נאות להמשיך ולהסתכל לכל הצדדים. לגירושין אלה דווקא התנגדו טוטסי ויחזקאל, אך ללא הועיל.

שלושה מתחת לחופה

ביום השבת החלה תחרות בחירת הנערה היפה ביותר בעולם. היא נערכה בהוואי. כידוע מייצגת את ישראל הדוגמנית **ירדן לוינסון**, שנסעה ביום החמישי הישר לתחרות.

רפי שאול, ידידה, יצא יומיים לפניו בדרכו לניריווק, ומשם הצטרף אליה להוואי, כדי לעמוד לצידה בכל 10 ימי התחרות. הזוכה המאושרת תזכה בפרס של 50 אלף דולר. הם לא יהיו הישראלים היחידים בתחרות. נלווים אל השניים הוריה של ירדן, שנסעו אף הם להוואי.

בימים שקדמו לתחרות עסקה ירדן בהכנות קודחתניות, כדי להכין מלתחה מתאימה להופעות בטלוויזיה. בין השאר הכינה שימלת ערב, שתפרה לה תופרת ביתית. או בהצלחה.

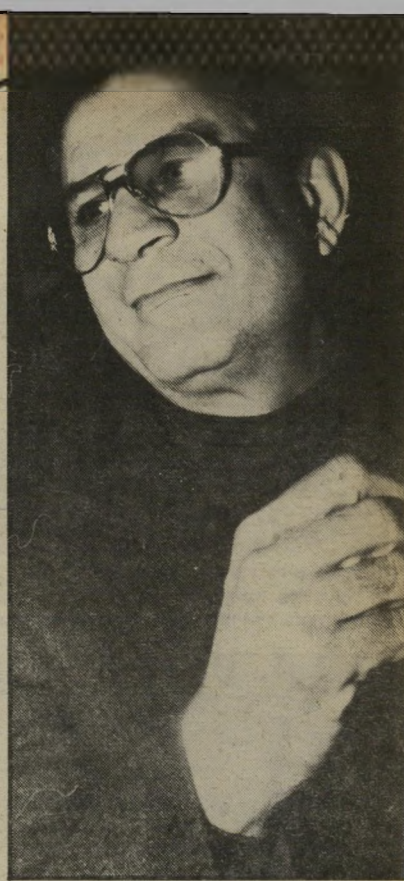
אולי הפעם

הללויה? נחיה ונראה: איך בודקים ורואים? לאיביו יש מנהלת בית, או בשפה נמלצת יותר, סוכנת בית, המתגוררת בחדרון שמעל לדירתו, סמוך לגינת-הגג שלו. לגברת קוראים קנטי והיא דוברת גרמנית טוב יותר מכל שפה אחרת. כל עוד קנטי אינה מוטרדת, אין סיבה לדאגה. אך אם תארו את המיוזדות, נדע שהרומן הפך מחם ללוהט. נחכה ונראה.

לא המצאה שליו? שעבדה במישרו של **צבי לידסקי** בעבר. מלי הגיעה לניריווק בעיקבות גבר, שאיתו ניהלה רומן רציני. איביו ראה, נפגע ושתק. בינתיים הסתיים הרומן בניריווק, מלי חזרה ארצה, איביו שיפסף את הידיים ורומן לוהט החל מתפתח. החברה מספרים שאיביו חזר לכושר הללויה!

מלי בורנשמיין
חדשה -

איביו נתן
אהבה -

איביו נתן, כן, איביו נתן, או מה? חשבתם שאין עוד סיפורים עליו? גם אני חשבתי כך, כמו הרבה מחבריו וידידיו. כולם הבחינו שהבן-אדם מסתובב כל הזמן לבד. לא שאין לו חברים הנסחבים אחריו יום וליילה. לבד — הכוונה, ללא מישהו שתחמם את יצועו הקר כלילות החורף הארוכים, ותשתתף לצידו בכל הגיגות הקיץ הרבות שלו. בקיצור, כל העיר דאגה, והשמועה פשטה, שזוהו, גמר את הקאריירה.

לא כל-כך! כשהיה בניריווק, לפני שלושה חודשים, פגש שם את **מלי בורנשמיין**, הזמרת, שהיא גם עורכת-דין (עובדה, רבותי, זאת

סצינה מהסרט "הרודה מארגנטינה"
תוספת עליזה לסרט

דודה הגידי לנו כן

דודה הגידי לנו כן, אנו רוצים לה... זה בערך הסיפור שג'ון גולד היה רוצה להסריט בארץ. את הנסיון שלו בהפקת סרטים רכש באוסטרליה, את רוב הסרטים שעשה לא יראו בטלוויזיה הלימודית, אלא אם כן יחליטו לעסוק שם גם בהדרכה מינית על המירקע. פה הפיק את הדודה מארגנטינה. סרט גדול לא יצא מזה, ואת שמם של כוכביו מוטב שלא להזכיר, חבל על המבוכה שנגרם להם. הסרט מנסה להעלות עלילה, אך העיקר הוא באקשן (פעולה) על המסך. לצורך זה העסיקו שתי "כוכבות" ישראליות, ואחת זרה. כשגמר לערוך את הסרט, הזמין גולד את אנשי המועצה לביקורת סרטים ומחזות, והללו אישרו את הסרט, כמו סרטי-דפוס אחרים המגיעים לכאן בכל יום. אך כאן נערך תרגיל קטן: אחרי ביקור הצנזורים הוסיף המפיק לקטע הפתיחה והכתורות של הסרט סצנות נועזות יותר, ובהן קיטעי מיסגל גלויים, אך ללא הצעות של סרט, מיסגל יבוא, יעני. מי אמר שפורנוגרפיה זה עניין של גאוגרפיה? היכן ההבדל בין וינה לקולנוע אלנבי בתל-אביב?

כלב נושך זמרת

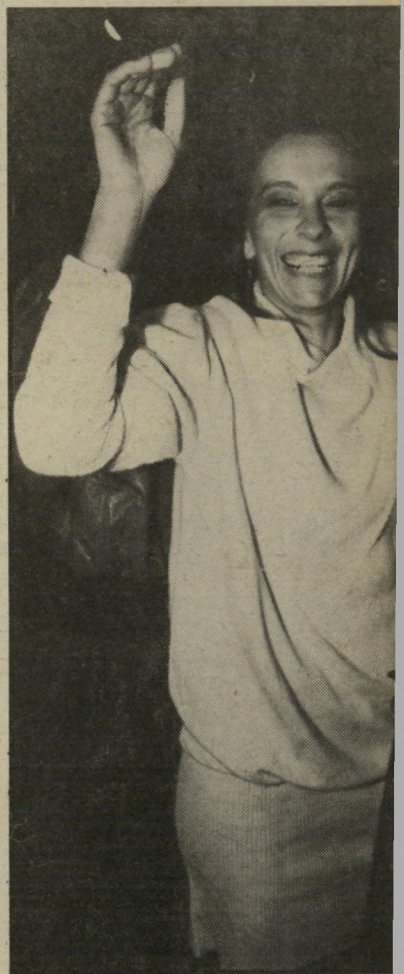
כלב נושך אדם — זאת לא ידיעה. אדם נושך כלב — זוהי ידיעה, וכלב הנושך זמרת — זוהי ידיעה גדולה עוד יותר.

השעה 7.40 בבוקר, יום שני. המקום — כפר-שמריהו. הכל מהירים במכוניותיהם, בדרכם העירה לעבודה. לאיש לא היה זמן לעצור ולהעיק מבט לעבר הרמות השברירית, שישבה על המירדכה, כולה שותתת-דם, בוכה וצוחת בהיסטריה.

לבסוף עצרה גננת, שלי צור, בדרכה לעבודתה, החנתה את מכוניתה וביקשה להושיט עזרה. כל השצליחה להציל מפי הרמות הרכונה הוא שהכלב שלה נשך אותה, ושהיא מבקשת שתזעיק את החבר שלה. היא מסרה כתובת. הגננת מיהרה להזעיק את החבר. זה קפץ למכוניתו ומיהר להעביר את הפצועה ההיסטרית לביית-חולים. כשהגיעה לשם, זוהתה בקלות — **אילנית**.

מסתבר שכדרכה בכל יום, יצאה אילנית בבוקר להביא את בתו של **אלי טמיר** (ושל אשתו-בנפרד, **אנבל טמיר**) לגן-הילדים, כשכלבה מתלווה לטיול היומי.

הכלב ידוע במיזגו הסוער. לפיכך היה קשור ברצועה. כשנתקלו בדרכם הביתה בכלב אחר, החלה ריבובת רצינית מתפתחת, ולבסוף מילחמת-כלבים ממש. אילנית כעסה על כלבה הכעסן, והצליפה על גבו ברצועה. הכלב לא עשה חשבון, ושכח שכלב הגון לעולם אינו נושך את בעליו. הוא נשך קשות את היד המצליפה. כלב הכלב.

אילנית
על הארץ